

Proč se nenechám očkovat proti covid-19

1. Očkování neznamená, že neonemocním, neznamená, že nebudu přenašeč – znamená to tedy, že i očkovaná mohu kohokoliv nakazit. Možná mohu mít já sama lehčí průběh nemoci, to ale můžeme mít již skoro všichni, protože promořenost stoupá každým dnem. Odhaduje se, že do konce února to bude 70% populace.
2. Nezná se doba, po kterou nás očkování může chránit – virus mutuje 3x rychleji než chřipka – to se budeme nechávat očkovat 3x ročně, pořád? Do konce našich dnů? Kdo toto bude platit? Komu to přinese profit?
3. Princip vakcíny Pfizer a ostatních vakcín na podkladě m-RNA je zcela nový, nevyzkoušený, bez dlouhodobých testů. Jedná se o zásah do genetiky svalových buněk. Nelze očkovat bez dlouhodobých klinických studií! Toto se nikdy v minulosti nedělo. Velmi pravděpodobné jsou i autoimunitní reakce na tuto vakcínu, tzn. že náš organismus bude reagovat na své vlastní buňky. Nezná se její efekt na vznik nádorových onemocnění, na reprodukci, na genetiku...
4. Virus SARS-CoV-2 není ebola, jeho úmrtnost ani smrtelnost není veliká, je to především mediální virus, který má zakrýt ekonomickou krizi.
5. Existuje lék Isoprinosine, který je v léčbě velmi úspěšný, ale záměrně se jeho efekt nezveřejňuje.
6. Nelze se nechávat očkovat do konce života – a to vždy na mutaci viru, která už je ale stejně stará...

Otevřme Česko, chraňme rizikové, žijme, nepřezívejme!

Jsme svědky nebývalého nárůstu úzkostí a deprese, což nahrává rizikovým faktorům pro tzv. „rychlé“ smrti, jako jsou mozkové mrtvice a srdeční infarkty. Počet sebevražd se ztrojnásobil (9. 11. 2020 Medical Tribune). Dochází k omezování standardní, necovidové, lékařské péče. Lidé se bojí chodit k lékaři, a tak zanedbávají včasnou diagnostiku i zcela běžných chorob – bohužel ale i nádorů kůže a vnitřních orgánů. Odkládá se předem objednaná péče, operace kyčlí, operace tříselných kýl, takže pacienti žijí dál v bolestech.

Tělesně postižení nemohou do bazénů, na sportoviště, děti a sportovci také. Děti jsou k tomu ještě ohlupovány distanční výukou, nehýbou se, nemají sociální vazby. Upadá kultura země. Jak se kdo naučí distančně hrát na housle, na klavír, tančit? Jaké ovoce sklídíme za pár let? O rozvratu podnikatelského prostředí ani nemluví.

Virus si žije svým životem, restrikce ho nezastavují, onemocní i ti, co se chrání. Kdo se nechrání, neznamená, že onemocní. Přibývá ekzémů rukou, mikrobiálních ekzémů obličeje, přibývá bakteriálních zánětů dýchacích cest a plic – protože roušky brání zdravému dýchání. Dýchání je očistný a fyziologický proces. Nelze ho dlouhodobě omezovat. Roušky se nyní nosí jen proto, aby člověk něco na ústech měl a nedostal pokutu. Jednorázové roušky by se totiž měly měnit po 2 hodinách a poté vyhodit do speciálních nádob, které ale nikde neexistují. Látkové by se měly každý den prát a žehlit, ale ani tak se viry nezničí (kromě toho, že to stejně skoro nikdo nedělá)! Většina lidí s rouškami všemožně manipuluje - vyndává ji z kapes, má ji připevněnou na rukávu, někteří mají jednu roušku od jara... Člověk ale není sterilní živočich! Bakterie, viry a houby máme na sliznicích běžně. U dětí setkání s infekčními agens stimuluje tvorbu jejich imunity. Není proto normální, abychom měli sterilní ruce, sterilní naše prostředí, vše polité dezinfekcí. Kromě toho, dezinfekce je jen dezinfekcí, ale ne sterilizací!

Ne, nechci žít v zemi, kde směr udává hrstka zcela od praxe odtržených teoretiků.

Chci žít, ne přežívat. Probuďte se, prosím, chraňte rizikové skupiny, ale žijte a nechte žít.

MUDr. Alice Tomková, dermatolog